

kunde forsinke Togenes Fart i nogen syn-
derlig Grad — maaske kun et Par Minut-
ter, hver Gang —, hvis man imødekom et
saadant Ønske. Der behøves ikke store
Udgifter i den Anledning, da man kan
nøjes med det mindst mulige. Jeg haaber,
den højtærede Trafikminister vil tage denne
Sag i Betragtning og maaske komme til
et Resultat i Løbet af dette Aar.

Jeg ønsker dernæst, at rette en Be-
mærkning til den højtærede Landbrugs-
minister. Vi har jo en Jagtlov, der fastsæt-
ter Fredning af visse Dyr paa visse Tider
af Aaret. Ikke desto mindre er det saa-
dan, at enkelte Dyr er ved at blive fuld-
stændig udryddede her i Landet. I vor
Del af Landet, i Nordsjælland, er det f.
Eks. Tilfældet med de ulykkelige Harer og
Agerhøns, de mest uskyldige af alle Skab-
ninger. Jeg vilde ønske, at den højtærede
Minister kunde finde Anledning til at fore-
lægge et Lovforslag til Forandring i disse
Fredningsbestemmelser. Jeg kan forstaa,
at man ønsker at udrydde Rovdyr, skade-
lige Dyr, og af Rovdyrene tror jeg ikke,
man behøver at tage andre i Betragtning
end det største og farligste, vi har her i
Landet, nemlig Ræven. Men det forekom-
mer mig, at det vilde være blodig Synd,
om man helt udryddede saa uskadelige
Dyr som Haren, og det er, som sagt, nær
ved at være Tilfældet i visse Dele af Lan-
det. Hvis man f. Eks. helt stoppede Jag-
ten og fredede dem hele Aaret rundt, vilde
der dog rimeligvis komme en lille Bestand
af disse Dyr frem, og hvis der er nogle
Mennesker, som endelig skal have deres
Jagtiver tilfredsstillet, kunde man saa ikke
nøjes med en eller ganske faa Dage om
Aaret, hvor de kunde gaa ud og føle sig
som værdige Efterfølgere af Fortidens
Nimrod og saa gaa hjem og lægge sig paa
den Historie og lade Dyrene være i Fred
Resten af Aaret. Ved denne Henstilling
ved jeg, at jeg er Talsmand for en stor
Del Beboere i vort Hjørne af Landet.

Efter disse faa Ord om de vilde Dyr
vilde jeg gerne have Lov til ogsaa at tale
et Par Ord om et Husdyr, og i saa Hen-
seende henvender jeg mig til den højt-
ærede Justitsminister. Vi har jo lidt Lov-
givning om Dyrplageri her i Landet, og
jeg tror, det er godt paa sin Plads. Men
det forekommer mig, at man ikke har Be-
stemmelser angaaende den Art af Dyr-
plageri, som jeg anser for den værste,
særlig da den øves mod et Dyr, der er saa
nyttigt for Mennesket som Hesten. Jeg
sigter hermed til den afskyelige Skik at
skære et Stykke af Hestens Hale. Hvis

der var nogen som helst Mening i en saa-
dan Handling, kunde jeg forstaa, at for-
nuftige Folk gav sig af med det, men det
er der absolut ikke. Det kan ikke være
Skønhedshensyn, for Dyret ser rædsomt
ud, naar man har foretaget Amputation af
Halen. Det kan ikke være, fordi man men-
ner, at Dyret bedre bliver i Stand til at
udføre sit Arbejde, det kan ikke være af
Hensyn til den Nytte, det kan gøre, for i
saa Henseende er Plageriet betydningsløst.
Det er i mine Tanker et oprørende Dyr-
plageri, der finder Sted, ikke alene i An-
ledning af den Smerte, man voldter Dyret
i Øjeblikket, og som de Herrer Dyr læger
ganske vist har deres Del af Ansvar for
— thi at en saadan Mishandling af
Dyret udføres af en eksamineret Dyr læge,
gør det ikke bedre i mine Tanker, end om
det udførtes af enhver anden; Dyr lægen
kan maaske kurere Saaret hurtigere end
andre Mennesker, men det er da ogsaa
det hele —, men ogsaa fordi Dyret hele
sin Levetid er forhindret i at bruge Halen,
som det skulde kunne, til at værges sig
imod Fluer og andre Insekter. Det skal
Dyret døje alle sine Dage, fordi det nu en
Gang er blevet Mode mellem taabelige
Mennesker her til Lands at ville se Hesten
uden Hale. Saa længe det kun gik ud
over enkelte Eksemplarer, lagde man maa-
ske ikke saa meget Mærke til det, men nu
er det snart blevet Skik, at enhver Skralde-
mandshest skal have Halen skaaret af,
derfor synes jeg, det er paa høje Tid, at
der bliver skredet ind. Jeg ved ikke, om
den nuværende Lovgivning hjemler Justits-
ministeren Ret til at skride ind i dette
Tilfælde, hvad jeg dog synes maa være rim-
eligt, naar han kan skride ind mod andre
Mishandlinger. Men hvis ikke, vil jeg me-
get opfordre den højtærede Minister til at
søge Lovhjemmel til at kunne forhindre,
at en saadan barbarisk Mishandling ud-
føres her i Landet, og til at Dyr, der i
Forvejen er saaledes mishandlede, indføres
her i Landet. Jeg kan ikke tro andet,
end at Lovgivningsmagten vil være villig
til at imødekomme Justitsministeren, hvis
han kommer frem med et Forlangende af
denne Art.

Bramsen: Det er kun nogle korte, sag-
lige Bemærkninger, jeg vil gøre. Først vil
jeg gøre en Bemærkning til den højtærede
Trafikminister angaaende Statsbanernes
Aarskort og Maanedskort. Man har som
Rigsdagsmand ikke saa lidt Løjlighed til at
færdes paa Statsbanerne, og jeg hører der
stadig Klage over, at de, der er forsynede